

POPULARNONAUKOWE STRESZCZENIE PROJEKTU (W JĘZYKU POLSKIM)

Koordinacja aktywności w obrębie grupy socjalnej umożliwia zwierzętom podejmowanie wyzwań, z którym pojedyncze osobniki nie są w stanie podjąć. Na przykład, współdziałająca grupa drapieżników może dogonić większą ofiarę czy też obronić większe terytorium. Skoordinowanym zachowaniom z reguły towarzyszą odpowiednie pokazy, które mogą sygnalizować i wzmacniać synchronizację zachowania (np. wycie wilków, pieśni i tańce wojenne ludzi). U niektórych gatunków ptaków tropikalnych, osobniki śpiewają w duetach lub chórach i sygnały takie są aktywnie używane do obrony terytorium.

Duety wokalne i chóry stanowią jeden z bardziej zagadkowych systemów komunikacji w świecie zwierząt. Koordinacja zachowania w obrębie pary bądź grupy wydaje się być krytycznym czynnikiem dla obrony terytorium bądź innych zasobów. Skoordinowany śpiew, może więc być sygnałem odzwierciedlającym w rzetelny sposób zdolności pary bądź grupy osobników do wspólnej obrony zasobów.

W niniejszym projekcie badana będzie chwastówka uboga *Cisticola chubbi*, gatunek afrykańskiego ptaka, którego osobniki śpiewają zarówno w duetach jak i w chórach, i które podczas śpiewu często wykonują coś w rodzaju tańca. Samce i samice tego gatunku rozpoczynają śpiew niemal równocześnie i produkują duety w bardzo ściśle skoordynowany sposób. Przeprowadzimy szczegółową analizę nagrań duetów i chórow w celu zbadania czy wizualna część pokazu (taniec) pomaga ptakom w koordynacji w śpiewu. Będziemy również wykonywać eksperymenty z dobrze i słabo skoordynowanymi duetami w celu sprawdzenia czy takie pokazy są traktowane przez odpowiadające terytorialne ptaki jako sygnał o odmiennym poziomie zagrożenia, i w jaki sposób wpływają na koordynację śpiewu odpowiadających ptaków. Podsumowując, projekt dotyczy dwóch podstawowych pytań dotyczących tego dlaczego i jak ptaki koordynują swój śpiew w duecie.

Duetujące i śpiewające w chórach gatunki ptaków to dobre modele do zrozumienia procesu koordynacji międzyosobniczej zachowań. Nasze badania mają więc ogólniejsze znaczenie, ponieważ pozwolą zrozumieć jakie czynniki kształtują ewolucję takich kooperatywnych zachowań, z którymi spotykamy się na co dzień w świecie zwierząt. Do takich zachowań należy też mowa człowieka, której rytm, sekwencja odzywania się poszczególnych osób i wzajemne obserwowanie nadawcy i odbiorcy są kluczowe dla przekazu informacji.